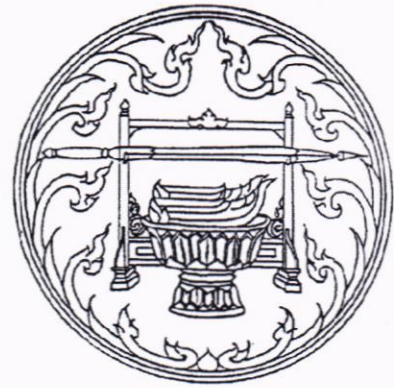

คู่มือพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานจังหวัดราชบุรี

คำนำ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่รองรับสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ อันจะทำให้ประชาชนสามารถได้รับหรือเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ต้องการทราบได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นประโยชน์เพื่อนำไปประกอบการแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองโดยถูกต้องกับความเป็นจริง จึงเป็นกฎหมายที่ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างดีประการหนึ่ง

โดยที่ มาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการเผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ (๑) - (๘) ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ดังนั้น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่และประชาชนเกี่ยวกับสาระสำคัญ กระบวนการ และขั้นตอนการดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ เล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกันระหว่างหน่วยงานและประชาชนในการจะใช้สิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ และเพื่อการใช้ดุลพินิจก่อนมีคำสั่งให้เปิดเผย หรือมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างถูกต้องต่อไป

ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
สำนักงานจังหวัดราชบุรี

สารบัญ

การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

- ความเป็นมา.....	๑
- วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์.....	๒
- ขอบเขตของกฎหมาย.....	๓
- หน้าที่และวิธิดำเนินการของหน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร.....	๔
- ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐห้ามมิให้เปิดเผยหรืออาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย.....	๕
- หน้าที่และหลักปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐในการคุ้มครอง ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล.....	๖
- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล.....	๗
- ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาไว้ และเป็นเอกสารประวัติศาสตร์.....	๘
- การคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เปิดเผยข้อมูลสารโดยสุจริต	
- สิทธิของประชาชน.....	๙
- ข้อเสนอแนะในการอุทธรณ์.....	๑๑
- คำขอข้อมูลข่าวสารของราชการ.....	๑๒
- หนังสืออุทธรณ์.....	๑๔
- หนังสือร้องเรียน.....	๑๕
- การเรียกค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายจากผู้ขอรับบริการ.....	๑๖
- การบริหารข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจังหวัดราชบุรี.....	๑๗

การปฏิบัติงาน

ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ความเป็นมาของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

แนวความคิดที่จะให้มีกฎหมายรับรองสิทธิของประชาชนไทยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้มีการเคลื่อนไหวและการเรียกร้องจากนักวิชาการและสื่อมวลชนมาเป็นลำดับ ดังจะเห็นได้จากการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๔ มาเป็นฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยได้บัญญัติในมาตรา ๕๘ ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานหน่วยงานของรัฐ..... เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน....” แม้ว่าจะแสดงถึงความก้าวหน้าในการคุ้มครองสิทธิแต่ก็ยังเป็นบทบัญญัติที่มีขอบเขตที่แคบไปกว่าหลัก สิทธิได้รู้ ตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งได้ประกาศเป็นกฎหมายในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๐

วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๑. “สิทธิได้รู้” (right to know) ของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ อันจะเป็นการส่งเสริมให้มีรัฐบาลที่บริหารบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนมากยิ่งขึ้น
๒. เพื่อคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของราชการบางประเภท ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับหรือจำเป็นต้องปกปิดไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม
๓. เพื่อคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล โดยเฉพาะในส่วนของคุณข้อมูลข่าวสารบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ

คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ของสำนักงานจังหวัดราชบุรี (๑)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขอบเขตของกฎหมาย

ข้อมูลข่าวสาร หมายความว่า สิ่งที่สามารถทำให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียงการบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้ สิ่งนั้นบันทึกไว้ปรากฏได้

ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการ ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณา พิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของ บุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อ ของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้ว เป็นต้น

หน้าที่และวิธีดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ประการสำคัญ คือ การให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ ให้ครอบคลุมกว้างขวางมากที่สุด จึงได้กำหนดเป็นมาตรการเพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ประชาชนได้รับ โดยต้องดำเนินการใน ๓ วิธีการ ดังนี้

๑. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยการนำข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามที่กำหนดไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๗) เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สำคัญ ที่ประชาชนควรต้องรู้ รวมทั้งเพื่อให้มีการเก็บเป็นหลักฐานในการใช้อ้างอิงเพื่อประโยชน์ต่าง ๆ ทางกฎหมายต่อไปได้ ประเภทของข้อมูลข่าวสารประกอบด้วย.-

- (๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
- (๒) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- (๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับ

หน่วยงานของรัฐ

(๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็น การทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด

๒. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยต้องนำข้อมูลข่าวสารตามที่กฎหมายกำหนดไป รวมไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

๒.๒.๑ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจะต้องรวบรวมไว้ให้ ประชาชนเข้าตรวจดูเมื่อใดก็ได้ (public inspection) (มาตรา ๘) ได้แก่

(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนรวมทั้ง ความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

(๒) นโยบายและการตีความ

(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่ กำลังดำเนินการ

(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมี ผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน

(๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงในราชกิจจานุเบกษา

(๖) สัญญาสัมปทานสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือ สัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

(๗) มติคณะรัฐมนตรีหรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี

(๘) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด

๒.๒.๒ วิธีการในการจัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู (public inspection)

(๑) ต้องมีสถานที่เฉพาะสำหรับประชาชนสามารถใช้ในการตรวจดูและศึกษาได้โดยสะดวกตามสมควร

(๒) หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดทำดัชนีของข้อมูลข่าวสารที่มีรายละเอียดเพียงพอให้ประชาชนสามารถเข้าใจวิธีการค้นหาได้โดยสะดวก

(๓) มีเจ้าหน้าที่ของรัฐอำนวยความสะดวกในการนำข้อมูลข่าวสารที่แยกเก็บไว้ที่อื่นมาให้ประชาชนตรวจดู

(๔) ในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานจะกำหนดระเบียบปฏิบัติเพื่อรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยก็ได้ แต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความสะดวกของประชาชนด้วย

(๕) หน่วยงานของรัฐจะจัดข้อมูลข่าวสารไว้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดู และสถานที่นั้นประชาชนทั่วไปต้องสามารถเข้าไปใช้ได้โดยสะดวกด้วย

๒.๒.๓ แนวทางการดำเนินการในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรเปิดเผย พระราชบัญญัติจึงกำหนดเป็นหลักปฏิบัติให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการลบหรือตัดทอนหรือดำเนินการโดยประการใดประการหนึ่งที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในส่วนที่ไม่สมควรเปิดเผยดังกล่าว ก่อนนำมารวมไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูต่อไป

๓. การเปิดเผยหรือการจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้กับประชาชนที่มาขอเป็นการเฉพาะราย (มาตรา ๑๑)

เมื่อมีความประสงค์จะขอข้อมูลเป็นการเฉพาะราย ผู้ขอข้อมูลต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เขียนให้เข้าใจได้พอสมควรว่าขอข้อมูลข่าวสารเรื่องใด และส่งคำขอดังกล่าวไปยังหน่วยงานของรัฐที่จัดเก็บหรือครอบครองดูแลข้อมูลข่าวสารที่ต้องการขอ การส่งคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นใช้กับการขอเอกสารราชการปกติทั่วไป

**ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ห้ามมิให้เปิดเผย หรืออาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย**

๑. ข้อมูลข่าวสารที่ห้ามมิให้เปิดเผย

ข้อมูลที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ (มาตรา ๑๔)

๒. ข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย

หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารใดเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย หรือสมควรสงวนไว้ยังมิให้เปิดเผย พระราชบัญญัติจึงมีข้อกำหนดว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) - (๓) หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ นั่นคือ สามารถมีดุลพินิจมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้-

๒.๑ (มาตรา ๑๕ (๑)) ข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ หรือการคลังของประเทศ

๒.๒ (มาตรา ๑๕ (๒)) ข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

๒.๓ (มาตรา ๑๕ (๓)) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

๒.๔ (มาตรา ๑๕ (๔)) ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

๒.๕ (มาตรา ๑๕ (๕)) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับรายงานแพทย์ หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

๒.๖ (มาตรา ๑๕ (๖)) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

๒.๗ (มาตรา ๑๕ (๗)) ข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดในพระราชกฤษฎีกาเพิ่มเติม

หน้าที่และหลักปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ ใน การ ค ุ ม คร อ ง ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล และยังถือได้ว่าเป็นการรองรับการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียงหรือความเป็นอยู่ส่วนตัว เพื่อจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามมาตรา ๒๓ ได้กำหนดหน้าที่และแนวปฏิบัติสำหรับหน่วยงานของรัฐไว้ ดังนี้.-

๑. หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

๒. การจัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ใด หน่วยงานของรัฐจะต้องพยายามเก็บจากเจ้าของข้อมูลโดยตรง โดยเฉพาะในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

๓. ต้องตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

๔. ต้องจัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

๕. จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่น่าไปพิมพ์นี้ให้ถูกต้องอยู่เสมอ (มาตรา ๒๓ (๓))

๖. หน่วยงานของรัฐจัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐจะต้องถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ต้องแจ้งถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลไปใช้ให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้า พร้อมกับการขอข้อมูล

(๒) ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบถึงลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติว่าจะนำไปใช้กรณีใดบ้าง

(๓) ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบด้วยว่า การขอข้อมูลเป็นกรณีที่เจ้าของข้อมูลอาจให้ข้อมูลหรือไม่ให้ข้อมูลก็ได้ หรือเป็นกรณีที่กฎหมายบังคับต้องให้ข้อมูล

๗. หน่วยงานของรัฐจะจัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่หน่วยงานของรัฐได้จัดเก็บไว้ไปยังที่ใดที่หนึ่ง อันจะทำให้หรือมีโอกาสนำไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ และเป็นกรณีที่มิใช่เป็นการใช้ข้อมูลตามลักษณะปกติตามที่หน่วยงานของรัฐได้เคยแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบกรณีนี้หน่วยงานของรัฐจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้า

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
โดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล

พระราชบัญญัติกำหนดห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น หรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่กรณี ดังนี้-

๑. มาตรา ๒๔ (๑) การเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อนำไปใช้ ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

๒. มาตรา ๒๔ (๒) การเปิดเผยซึ่งเป็นการใช้ข้อมูลตามปกติตามวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

๓. มาตรา ๒๔ (๓) การเปิดเผยต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผน หรือการสถิติหรือสำมะโน ต่าง ๆ

๔. มาตรา ๒๔ (๔) การเปิดเผยซึ่งเป็นการใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อ

๕. มาตรา ๒๔ (๕) การเปิดเผยต่อหोजดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา

๖. มาตรา ๒๔ (๖) การเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

๗. มาตรา ๒๔ (๗) การเปิดเผยที่เป็นการใช้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกัน หรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

๘. มาตรา ๒๔ (๘) การเปิดเผยต่อศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

๙. มาตรา ๒๔ (๙) การเปิดเผยในกรณีอื่นที่กำหนดเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกาในกรณีตามข้อนี้

**ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐ ไม่ ประ ส ง ค์
จะเก็บรักษาไว้และเป็นเอกสารประวัติศาสตร์**

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาไว้

ตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่ไม่ประสงค์จะเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการในเรื่องใดไว้ให้มอบให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร เพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนศึกษาค้นคว้า และเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลข่าวสารที่สมควรสงวนไว้ให้เป็นเอกสารประวัติศาสตร์ไม่ถูกทำลายทิ้งไป

ข้อมูลข่าวสารของราชการบางประเภท เมื่อมีอายุครบกำหนดตามที่กำหนดกำหนดจะต้องส่งให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติ

๑. ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ (การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์) เมื่อเก็บครบเจ็ดสิบห้าปี

๒. ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ (อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้เมื่อครบยี่สิบปี)

**การคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดย สุ จ ริ ต**

หากพิจารณาตามข้อกำหนด ในกรณีที่ผู้มาขอข้อมูลข่าวสาร และเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาโดยสุจริตไม่มีผลประโยชน์ส่วนตนแอบแฝงอยู่ และได้มีการชั่งน้ำหนักถึงผลประโยชน์หรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสาธารณะ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้ว และได้มีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารไปตามที่ผู้ขอมีดุลพินิจนั้น เจ้าหน้าที่ย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ต้องรับผิดตามกฎหมายใด แม้ว่าเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายนั้น อย่างไรก็ตาม การยกเว้นนี้ไม่รวมถึงหน่วยงานของรัฐ ซึ่งอาจต้องรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าวนี้

และถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้มาขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นสำหรับผู้มาขอ แต่เห็นว่าหากมีการนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเปิดเผยเป็นการทั่วไป อาจกระทบเสียหายถึงบุคคลที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่สามารถกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารตามที่มีผู้ขอได้ เช่น อาจกำหนดว่า ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้นำไปใช้เฉพาะเพื่อการป้องกัน เพื่อรักษาปกป้องสิทธิของผู้ขอ แต่ห้ามนำไปเปิดเผยเป็นการทั่วไปและแก่สาธารณชน ซึ่งในกรณีที่ผู้ขอข้อมูลฝ่าฝืนบทบัญญัติ ก็มิบทลงโทษทั้งปรับและจำคุกตามกฎหมาย ข้อกำหนดนี้จึงเป็นผลที่ช่วยในการใช้ดุลพินิจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น เพราะสามารถกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์

สิทธิของประชาชน ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดสิทธิสำคัญ ๆ แก่ประชาชน ดังนี้.-

๑. สิทธิในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการของหน่วยงานต่าง ๆ
ของรัฐ

(๑) สิทธิในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยกฎหมายได้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๗ นำไปรวมไว้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

(๒) สิทธิในการขอสำเนาข้อมูลหรือการรับรองสำเนาถูกต้องจากหน่วยงานของรัฐในเรื่องนั้นได้

๒. สิทธิที่จะยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามที่ตนเองประสงค์จะรู้หรือเพื่อนำไปเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รับหรือเพื่อการพิทักษ์สิทธิของตนเองหรือชุมชนหรือสังคม

(๑) ประชาชนมีสิทธิยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารได้ทุกเรื่อง ถือว่าเป็นไปตามมาตรา ๑๑ ของกฎหมาย

(๒) ประชาชนสามารถเขียนคำขอให้เข้าใจได้พอสมควรว่าขอข้อมูลข่าวสารเรื่องใด และหน่วยงานต้องจัดให้ในเวลาอันสมควร

(๓) การขอข้อมูลข่าวสารของประชาชนต้องไม่ขบถบ่อยครั้งหรือขอจำนวนมากโดยไม่มีเหตุอันสมควร หน่วยงานก็อาจใช้เหตุผลที่จะไม่จัดข้อมูลข่าวสารให้ตามคำขอได้ แม้ว่ากฎหมายจะไม่บังคับให้ต้องแสดงเหตุผลในการขอ และประชาชนยังสามารถร้องเรียนมายังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้

ที่อยู่ของผู้ร้อง

เรียน ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล
กรุงเทพฯ 10300

๓. สิทธิในการขอตรวจดูหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับ
ตนเอง

(๑) บุคคลมีสิทธิยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับ
ตนเองได้

คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ของสำนักงานจังหวัดราชบุรี (๙)

(๒) บุคคลมีสิทธิยื่นคำขอเป็นให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเองเพื่อดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลส่วนที่เห็นว่าไม่ถูกต้องได้

(๓) กรณีเจ้าของข้อมูลเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถเป็นเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมแล้ว กฎหมายกำหนดให้บุคคลตามที่กฎกระทรวงกำหนดใช้สิทธิในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแทนได้ (มาตรา ๒๕ วรรคห้า)

๔. สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองมิให้มีการนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐเก็บรวบรวมไว้ไปใช้อย่างไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ซึ่งโดยหลักแล้วการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามข้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนดไว้

๕. สิทธิในการร้องเรียนหน่วยงานของรัฐกรณีไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑) สิทธิร้องเรียนกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่นำข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ ไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

(๒) สิทธิร้องเรียนกรณีหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติให้เป็นตามสิทธิในการขอเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๓) สิทธิร้องเรียนกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้ตามคำขอ

(๔) สิทธิร้องเรียนกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ประชาชนได้ยื่นคำขอไว้ แต่ผู้ขอไม่เชื่อว่าไม่มี

๖. สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐ

กฎหมายได้ให้สิทธิแก่ประชาชนในการที่จะอุทธรณ์คำสั่งต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิของประชาชนตามกฎหมาย และให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ดังนี้

(๑) สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๒) สิทธิอุทธรณ์กรณีที่หน่วยงานไม่รับฟังคำคัดค้านมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

(๓) สิทธิอุทธรณ์กรณีที่หน่วยงานไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องของตน

ทั้ง ๓ กรณีดังกล่าว ประชาชนมีสิทธิยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อแนะนำในการอุทธรณ์

๑. ควรใช้ถ้อยคำสุภาพ

๒. ข้อความที่ควรระบุในหนังสืออุทธรณ์

๑) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ได้แก่

- ชื่อ - นามสกุล ที่อยู่ หรือสถานที่ติดต่อโดยสะดวก และหมายเลขโทรศัพท์
- วันที่ยื่นคำอุทธรณ์

๒) รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงานและการกระทำที่เป็นเหตุให้ท่านยื่นคำอุทธรณ์ ได้แก่

- ชื่อหน่วยงาน
- ข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์และการกระทำ หรือคำสั่งที่เป็นมูลเหตุให้ท่านยื่นคำอุทธรณ์ โดยระบุให้ชัดเจนว่าเป็นกรณีไม่เปิดเผยข้อมูลที่ท่านขอ หรือไม่รับฟังคำคัดค้านของท่าน หรือไม่ยอมแก้ไขหรือลบข้อมูลที่ท่านขอให้แก้ไข
- รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นเหตุให้ท่านอุทธรณ์ โดยควรระบุให้ละเอียดชัดเจนและเข้าใจได้ว่าข้อมูลที่ท่านขอ ดู หรือข้อมูลที่ท่านคัดค้านในฐานผู้มีส่วนได้เสีย หรือข้อมูลที่ท่านต้องการให้แก้ไขหรือลบ เป็นเรื่องอะไร โดยระบุให้ชัดเจนที่สุดเท่าที่จะทำได้ และควรระบุชื่อและประเภท ตลอดจนหมายเลขและวันที่ที่กำหนดในเอกสารไว้ด้วย (ถ้ามี)

๓) เอกสารประกอบอื่น ๆ (ถ้ามี)

หากผู้อุทธรณ์มีเอกสารประกอบอื่น ๆ เช่น สำเนาคำร้องขอข้อมูลข่าวสาร และหรือหนังสือแจ้งคำสั่งของหน่วยงานที่สั่งไม่เปิดเผย หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของท่าน หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลที่ท่านต้องการให้แก้ไข ตลอดจนเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) หากจะแนบไปกับคำอุทธรณ์ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะได้นำไปใช้ประกอบการวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไปได้

๓. พยายามหลีกเลี่ยงการเขียนที่พาดพิงไปถึงบุคคลอื่นโดยไม่จำเป็น

๔. ถ้ามีข้อขัดข้องในการเขียนอุทธรณ์ ควรปรึกษาเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ชั้น ๒) ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐ โทร.๐-๒๒๘๑-๘๕๕๙ โทรสาร ๐-๒๒๘๑-๘๕๕๓

คำขอข้อมูลข่าวสารของราชการ
ศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานจังหวัดราชบุรี

เขียนที่ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจังหวัดราชบุรี

วันที่

เรื่อง ขอข้อมูลข่าวสารของราชการ

เรียน หัวหน้าสำนักงานจังหวัดราชบุรี

ข้าพเจ้า ☐ นาย ☐ นาง ☐ นางสาว.....
อายุ.....ปี ☐ ส่วนราชการ
☐ รัฐวิสาหกิจ / หน่วยงานของรัฐ / องค์กรอิสระ
☐ ประชาชน
☐ นักเรียน / นักศึกษา
☐ บริษัท / ห้างหุ้นส่วน / เอกชน

สถานที่ติดต่อ.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

มีความประสงค์ขอรับบริการข้อมูลข่าวสารจากศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานจังหวัดราชบุรี
ตาม ☐ มาตรา ๗ ☐ ๙ (๑)-(๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ดังนี้:-

๑.
๒.
๓.
๔.
เพื่อใช้ในการ.....

☐ ขอสำเนา จำนวน.....หน้า ขอสำเนา ☐ ที่มีผู้รับรอง จำนวน.....หน้า
☐ ขอตรวจดู ☐ ขอค้นคว้า ☐ ผู้ใช้บริการสืบค้นด้วยตนเอง
พร้อมนี้ ข้าพเจ้าได้ชำระค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ขอสำเนาข่าวสาร จำนวน.....หน้า
ค่าธรรมเนียม หน้าละ ๑ บาท เป็นจำนวนเงิน.....บาท
(๒) ขอสำเนาข่าวสารที่มีผู้รับรอง จำนวน.....หน้า
ค่าธรรมเนียม หน้าละ ๕ บาท เป็นจำนวนเงิน.....บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท

☐ ได้รับข้อมูลครบถ้วน ☐ ไม่ได้รับข้อมูลครบถ้วน เพราะ.....
ระยะเวลาในการให้บริการ เริ่มต้นเวลา.....น. สิ้นสุดเวลา.....น. รวม.....นาที่

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(.....)

เรียน หัวหน้าสำนักงานจังหวัดราชบุรี

- ☐ เห็นควรดำเนินการได้
☐ ไม่อาจดำเนินการให้ได้

เหตุผล.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้ให้ข้อมูล/
ผู้รับคำขอข้อมูล
(.....)

คำสั่ง ☐ อนุมัติ
☐ ไม่อนุมัติ

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติ
(.....)

ผลการปฏิบัติหน้าที่

- ☐ ค้นพบข้อมูลข่าวสาร และให้บริการแล้ว
☐ ค้นไม่พบข้อมูลข่าวสาร
☐ ค้นพบข้อมูลข่าวสาร และให้บริการแล้ว
ได้รับค่าธรรมเนียมและออกใบเสร็จรับเงิน
ให้เรียบร้อยแล้ว
จำนวน.....บาท

หนังสืออุทธรณ์

เขียนที่.....

วันที่

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ.....

เรียน ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง / อาชีพ.....
 อยู่บ้านเลขที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด
 โทรศัพท์ มีความประสงค์ขออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
 ของ

ด้วยเมื่อวันที่ ข้าพเจ้าได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอคุณเอกสารจำนวน.....รายการ จาก

ดังมีรายละเอียดตามสำเนาคำขอที่แนบมาพร้อมนี้ ต่อมาเมื่อวันที่
 ได้มีคำสั่งปฏิเสธไม่อนุญาตให้ตรวจดู / ให้
 สำเนาเอกสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า
 ดังมีรายละเอียดปรากฏตาม
 สำเนาหนังสือปฏิเสธของ ที่แนบมาพร้อมนี้

ข้าพเจ้าจึงขอใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ.....

ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ผู้พุทธธรรม
(.....)

สถานที่ติดต่อ ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อาคารสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐-๒๒๘๘-๘๕๕๒ - ๓ โทรสาร. ๐-๒๒๘๘-๘๕๕๓

คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ของสำนักงานจังหวัดราชบุรี (๑๔)

หนังสือร้องเรียน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ร้องเรียน.....

เรียน ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้าพเจ้าชื่อ..... นามสกุล
อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ถนน
ตำบล / แขวง อำเภอ / เขต จังหวัด
รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์
ขอร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าหน่วยงานของรัฐ คือ
.....
.....

ได้กระทำการเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑)

(๒)

(๓)

พร้อมนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว คือ เรื่อง.....
.....
.....

..... จำนวน แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการให้ตามความประสงค์ของข้าพเจ้าต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ผู้ร้องเรียน

(.....)

สถานที่ติดต่อ ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อาคารสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐-๒๒๘๑-๘๕๕๒ - ๓ โทรสาร. ๐-๒๒๘๑-๘๕๕๓

.....
คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ของสำนักงานจังหวัดราชบุรี (๑๕)

การเรียกค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายจากผู้ขอรับบริการ

๑. ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาโดยเครื่องถ่ายเอกสาร กำหนดอัตรา ดังนี้

๑.๑ ขนาดกระดาษ เอ ๔	หน้าละ	๑	บาท
๑.๒ ขนาดกระดาษ เอฟ ๔	หน้าละ	๑.๕๐	บาท
๑.๓ ขนาดกระดาษ บี ๔	หน้าละ	๒	บาท
๑.๔ ขนาดกระดาษ เอ ๓	หน้าละ	๓	บาท
๑.๕ ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๒	หน้าละ	๘	บาท
๑.๖ ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๑	หน้าละ	๑๕	บาท
๑.๗ ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๐	หน้าละ	๓๐	บาท

๒. การเรียกค่าธรรมเนียมการทำสำเนาโดยเครื่องถ่ายเอกสารในขนาดกระดาษหรือในอัตราที่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ หรือการขอสำเนาที่เป็นสื่อประเภทอื่น หน่วยงานของรัฐจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เว้นแต่เป็นการเรียกค่าธรรมเนียมที่ไม่เกินต้นทุนที่แท้จริง

๓. การเรียกค่าธรรมเนียมการให้คำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่ถือว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ให้ความเห็นชอบ ให้คิดในอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกิน ๕ บาท

๔. ในกรณีที่ผู้ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องเป็นผู้มีรายได้น้อย หน่วยงานของรัฐจะพิจารณายกเว้นค่าธรรมเนียม หรือลดอัตราค่าธรรมเนียมให้ตามควรแก่กรณีได้

(ตามประกาศของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘)

การบริการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจังหวัดราชบุรี

สำนักงานจังหวัดราชบุรี ได้จัดให้มีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารของราชการโดยประชาชนที่ต้องการทราบข้อมูลข่าวสารสามารถเข้าสู่ข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ดังนี้

๑. เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยตนเอง

ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจังหวัดราชบุรี ชั้น ๑
ศาลากลางจังหวัดราชบุรี

๒. การตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวทำได้ โดย

- ค้นหาจากแฟ้มดัชนีข้อมูลข่าวสารที่แยกตามประเภทข้อมูล
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้จัดข้อมูลข่าวสารแยกออกตามประเภทข้อมูลข่าวสารที่ได้กำหนดไว้ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘
- กรณีผู้ขอข้อมูลต้องการสำเนาเอกสารที่ได้ตรวจสอบ หรือต้องการสำเนาพร้อมคำรับรองเอกสาร ผู้ขอต้องกรอกแบบฟอร์มการขอสำเนายื่นต่อเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

๓. การขอข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นการเฉพาะราย ผู้ขอข้อมูลต้องระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการขอโดยเขียนคำขอให้เข้าใจได้พอสมควรว่าต้องการขอข้อมูลข่าวสารเรื่องใด

๔. สามารถเข้าดูเว็บไซต์รายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

www.ratchaburi.go.th (ตลอด ๒๔ ชั่วโมง)

“ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร”

๕. ขอรับบริการทางโทรศัพท์ (ในเวลาราชการ)

สำนักงานจังหวัดราชบุรี กลุ่มงานอำนวยการ

หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๓๒๓๓-๗๘๕๐, ๐-๓๒๓๒-๗๖๕๕

